41999D0011

DECYZJA KOMITETU WYKONAWCZEGO
z dnia 28 kwietnia 1999 r.
w sprawie Porozumienia o współpracy w postępowaniach przeciwko czynom naruszającym przepisy o ruchu drogowym

(SCH/Com-ex (99) 11, rev. 2)

KOMITET WYKONAWCZY,

uwzględniając artykuł 132 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen,

uwzględniając Wspólną Deklarację Ministrów i Sekretarzy Stanu zgromadzonych w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Porozumienie o współpracy w postępowaniach w przypadku czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym oraz egzekucji nałożonych grzywien i kar pieniężnych (SCH/III (96) 25, rev. 18) zostaje niniejszym zatwierdzone.

Wnioskuje się w stosunku do przedstawicieli delegacji o sporządzenie sprawozdania wyjaśniającego do Porozumienia, ze szczególnym uwzględnieniem punktów zawartych w Załączniku do niniejszej decyzji.

Luksemburg, dnia 28 kwietnia 1999 r.

C. H. SCHAPPER

Przewodniczący

SCH/III (96) 25, rev. 18

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY W POSTĘPOWANIACH DOTYCZĄCYCH CZYNÓW NARUSZAJĄCYCH PRZEPISY O RUCHU DROGOWYM ORAZ EGZEKUCJI ORZECZONYCH Z TEGO TYTUŁU GRZYWIEN I KAR PIENIĘŻNYCH

Rządy KRÓLESTWA BELGII, REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC, REPUBLIKI FRANCUSKIEJ, WIELKIEGO KSIĘSTWA LUKSEMBURG oraz KRÓLESTWA NIDERLANDÓW, strony podpisanej dnia 19 czerwca 1990 roku w Schengen Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej o stopniowym znoszeniu kontroli na wspólnych granicach, zwanej dalej „konwencją z 1990 roku", oraz rządy REPUBLIKI WŁOSKIEJ, KRÓLESTWA HISZPANII i REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ, REPUBLIKI GRECKIEJ, REPUBLIKI AUSTRIACKIEJ, KRÓLESTWA DANII, KRÓLESTWA SZWECJI i REPUBLIKI FIŃSKIEJ, które podpisując porozumienia odpowiednio z dnia 27 listopada 1990 roku, dnia 25 czerwca 1991 roku, dnia 6 listopada 1992 roku, dnia 28 kwietnia 1995 roku oraz dnia 19 grudnia 1996 roku przystąpiły do Konwencji z 1990 roku, oraz rządy Królestwa Norwegii i Republiki Islandii, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami", które z uprzednio wymienionymi stronami dnia 19 grudnia 1996 roku podpisały porozumienie o współpracy,

uwzględniając, co następuje:

swobodny przepływ osób w rozumieniu Konwencji z 1990 roku ułatwia podróżowanie obywateli przez granice wewnętrzne;

powszechnie wiadomo, że obywatele Państw Schengen także podczas przebywania na terytorium państwowym innej Umawiającej się Strony, której terytorium nie jest ich zwykłym miejscem zamieszkania, dopuszczają się czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym;

mimo intensywnych wysiłków podejmowanych w celu zahamowania czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym, nie zawsze jest możliwe ustalenie danych osobowych sprawców oraz wyegzekwowanie od nich zapłaty grzywny lub kary pieniężnej z tytułu czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym, zanim nie powrócą na terytorium państwowe Umawiającej się Strony, gdzie znajduje się ich zwykłe miejsce zamieszkania;

w przekonaniu, iż pożądane jest, aby Umawiające się Strony podjęły współpracę w tej dziedzinie oraz iż to, że różne władze są odpowiedzialne za przestrzeganie Kodeksu Drogowego nie powinno stać się przeszkodą w dla takiej współpracy;

Wprowadzając w życie Wspólne Oświadczenie ministrów i sekretarzy stanu z 19 czerwca 1990 roku, w którym przyjęto, że wskazane jest podjęcie rozmów w sprawie poprawy współpracy w ściganiu czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym oraz w sprawie zbadania zakresu wzajemnej egzekucji grzywien i kar pieniężnych,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

Definicja pojęć

Artykuł 1

Do celów niniejszego Porozumienia pod poniższymi pojęciami rozumie się, co następuje:

Czyn naruszający przepisy o ruchu drogowym

Zachowanie naruszające przepisy o ruchu drogowym, będące przestępstwem karnym lub administracyjnym włącznie z naruszeniem przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdów i przerw na wypoczynek oraz prawa o towarach niebezpiecznych.

Grzywna lub kara pieniężna

Obligatoryjnie uiszczana suma pieniężna z tytułu popełnienia czynu naruszającego przepisy o ruchu drogowym w wysokości wyznaczonej przez organ wymiaru sprawiedliwości lub władze administracyjne Umawiających się Stron.

Właściwa władza

Organ wymiaru sprawiedliwości lub organ władzy administracyjnej odpowiedzialny za prowadzenie postępowań w przypadku czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym oraz egzekucji orzeczonych w związku z tym grzywien lub kar pieniężnych.

Decyzja

Orzeczenie przez właściwe władze jednej z Umawiających się Stron o popełnieniu czynu naruszającego przepisy o ruchu drogowym, w związku z czym nałożona zostaje grzywna lub kara

pieniężna, przeciwko której może lub mogło zostać wniesione odwołanie.

Władza wnioskująca

Właściwa władza Umawiającej się Strony, na której terytorium państwowym dokonano czynu naruszającego przepisy o ruchu drogowym.

Władza, do której składany jest wniosek

Właściwa władza Umawiającej się Strony, na której terytorium państwowym osoba, co do której istnieje domniemanie, że popełniła czyn naruszający przepisy o ruchu drogowym, lub w stosunku do której w związku z tym orzeczono grzywnę lub karę pieniężną, ma zwykłe miejsce zamieszkania lub pobytu.

Umawiająca się Strona składająca wniosek

Umawiająca się Strona, na której terytorium państwowym wydano decyzję przeciwko osobie mającej zwykłe miejsce zamieszkania lub pobytu na terytorium państwowym innej Umawiającej się Strony

Umawiająca się Strona, do której składany jest wniosek

Umawiająca się Strona, na której terytorium państwowym ma zwykłe miejsce zamieszkania lub pobytu osoba, przeciwko której na terytorium państwowym innej Umawiającej się Strony wydano decyzję.

ROZDZIAŁ II

Zasady

Artykuł 2

1. Umawiające się Strony zobowiązują się w przypadku postępowań z powodu czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym oraz we wzajemnym wykonywaniu decyzji w tym względzie do możliwie najdalej idącej współpracy zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia.

2. Stosowanie ustępu 1 jest bez uszczerbku dla ściślejszych uzgodnień obowiązujących Umawiające się Strony na podstawie odnośnych porozumień dwustronnych lub wielostronnych.

3. Rozdział IV niniejszego Porozumienia nie stosuje się do:

a) wykonania decyzji obejmującej karę pozbawienia wolności jako karę główną;

b) czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym powiązanych z przestępstwami wykraczającymi poza dziedzinę ruchu drogowego, z wyjątkiem gdy czyny naruszające przepisy o ruchu drogowym podlegają ściganiu odrębnemu i wyłącznemu.

ROZDZIAŁ III

Współpraca w postępowaniach dotyczących czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym

Artykuł 3

1. Właściwe władze mogą, za pośrednictwem organów krajowych rejestrujących pojazdy, na podstawie numeru rejestracyjnego pojazdu skierować zapytanie do organów rejestrujących pojazdy innej Umawiającej się Strony dotyczące typu i marki odnośnego pojazdu silnikowego oraz danych osobowych i adresu osoby lub osób, na rzecz których pojazd silnikowy w momencie popełniania czynu naruszającego przepisy o ruchu drogowym był zarejestrowany.

2. Organy rejestrujące pojazdy Umawiających się Stron udzielają sobie wzajemnie bezpośredniej informacji o danych określonych w ustępie 1, celem przekazania ich właściwej władzy. Dotyczy to także, jeśli są to odrębne władze, przekazywania nazw i adresów władzy, do której kierowany jest wniosek.

3. Umawiająca się Strona może wyznaczyć inny centralny organ dla wymiany danych zgodnie z ust. 2.

4. Odnośne postanowienia Konwencji z 1990 roku, w szczególności artykuły 126–128 wymienionej Konwencji, stosuje się do przekazywania danych osobowych zgodnie z ustępem 1.

Artykuł 4

1. Władza wnioskująca może powiadamiać bezpośrednio osoby, co do których istnieje domniemanie, że dokonały czynu naruszającego przepisy o ruchu drogowym, o wszelkich związanych z tym następstwach oraz o odnośnych decyzjach. Stosuje się analogicznie postanowienia artykułu 52 Konwencji z 1990 roku.

2. Powiadomienia i decyzje zgodnie z ustępem 1 zawierają lub załączone są do nich wszelkie informacje niezbędne dla ich odbiorcy w celu ustosunkowania się do nich, w szczególności dotyczące:

a) rodzaju czynu naruszającego przepisy, miejsce i czas jego popełnienia, sposób ustalenia;

b) numeru rejestracyjnego i, o ile to możliwe, typu i marki pojazdu silnikowego, którym dokonano czynu naruszającego przepisy, a w przypadku braku tej możliwości, każdego szczegółu służącego identyfikacji pojazdu;

c) wysokości grzywny lub kary pieniężnej, jaka może zostać orzeczona, względnie orzeczonej grzywny lub kary pieniężnej oraz terminu i sposobu jej uiszczenia;

d) możliwości powołania się na okoliczności zwalniające z odpowiedzialności, terminu w którym i warunków na jakich należy powołać się na te okoliczności;

e) środków zaskarżenia decyzji, odnośnych warunków, terminu, w jakim muszą zostać złożone i bliższych dane o organie, do którego środki te należy skierować.

Artykuł 5

1. W przypadku braku reakcji w przewidzianym terminie na powiadomienie lub decyzję zgodnie z artykuł 4, lub gdy władza wnioskująca potrzebuje dalszych informacji niezbędnych do wykonania postanowień Porozumienia, może ona bezpośrednio zwrócić się o pomoc do władzy, do której złożony został wniosek. Do wniosku takiego należy załączyć tłumaczenie na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych kraju Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek.

2. Do wniosku określonego w ust. 1 stosuje się postanowienia działu III rozdziału 2 Konwencji z 1990 roku.

ROZDZIAŁ IV

Wykonanie decyzji

Artykuł 6

1. Zgodnie z Porozumieniem można występować o przejęcie wykonania decyzji jedynie w przypadku gdy:

a) wszelkie możliwości odwołania się od decyzji zostały wyczerpane, a decyzja ta podlega wykonaniu na terytorium Umawiającej się Strony wnioskującej;

b) właściwe władze, w szczególności zgodnie z artykuł 4, bezskutecznie zwracały się do odnośnej osoby o uiszczenie grzywny lub kary pieniężnej orzeczonej w decyzji;

c) grzywna lub kara pieniężna, orzeczona zgodnie z prawem Umawiającej się Strony wnioskującej, nie uległa przedawnieniu;

d) decyzja dotyczy osoby mającej zwykłe miejsce zamieszkania lub pobytu na terytorium Umawiającej się Strony, do której kierowany jest wniosek;

e) nałożona grzywna lub kara pieniężna wynosi minimum 40 EUR.

2. Umawiające się Strony mogą dwustronnie uzgodnić zmianę ustępu 1 litera e).

Artykuł 7

1. Umawiająca się Strona, do której kierowany jest wniosek, nie może odmówić przejęcia wykonania decyzji, chyba że stoi na stanowisku, że:

a) czyn naruszający przepisy o ruchu drogowym, którego dotyczy odnośna decyzja, nie jest przewidziany prawem Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek;

b) przyjęcie wniosku stanowiłoby naruszenie zasady *ne bis in idem* zgodnie z artykułami 54–58 Konwencji z 1990 roku.;

c) grzywna lub kara pieniężna uległa przedawnieniu zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek;

d) osoba zainteresowana objęta byłaby amnestią lub uzyskała orzeczenie o ułaskawieniu Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek, jeśli czyn stanowiący naruszenie przepisów o ruchu drogowym popełniłaby na terytorium państwowym Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek.

2. Umawiająca się Strona, do której składany jest wniosek, powiadamia Umawiającą się Stronę wnioskującą tak szybko jak to tylko możliwe o odrzuceniu wniosku z podaniem uzasadnienia.

Artykuł 8

1. Decyzja wykonywana jest niezwłocznie przez właściwe władze Umawiającej się Strony, do której kierowany jest wniosek.

2. Egzekucja następuje w walucie Umawiającej się Strony, do której kierowany jest wniosek. Do celów przeliczeniowych stosuje się oficjalny kurs wymiany walut obowiązujący w momencie wydania decyzji, określonej w ust. 1.

3. W przypadku gdy przy przeliczaniu okaże się, że orzeczona w decyzji grzywna lub kara pieniężna przekracza najwyższy przewidziany prawem Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek, wymiar grzywny lub kary pieniężnej za czyn w taki sam sposób naruszający przepisy o ruchu drogowym, wykonanie decyzji ograniczy się do tego najwyższego wymiaru kary.

4. Każde państwo w momencie składania swych dokumentów ratyfikacyjnych, przyjmujących lub zatwierdzających może zadeklarować odstąpienie z przyczyn konstytucyjnych lub równie ważnych od stosowania ust. 1, przedkładając oświadczenie z wymienieniem zdefiniowanych przypadków, w których grzywna lub kara pieniężna przekazana do egzekucji musi zostać przed egzekucją uznana decyzją sądu Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek, za podlegającą egzekucji. W takim przypadku decyzja sądu nie dotyczy treści i wysokości zawartej w przekazanej do wykonania decyzji Umawiającej się Strony wnioskującej.

Artykuł 9

1. Do wykonania decyzji stosuje się przepisy prawa Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek.

2. Każda część grzywny lub kary pieniężnej wyegzekwowanej już przez Umawiającą się Stronę wnioskującą, podlega zaliczeniu na poczet kary przypadającej do egzekucji przez Umawiającą się Stronę, do której kierowany jest wniosek.

3. W przypadku gdy okaże się, że egzekucja nie jest możliwa w części lub w całości, Umawiająca się Strona, do której kierowany jest wniosek, może zarządzić zastępczo karę pozbawienia wolności lub areszt, w celu przymuszenia, jeśli jest to przewidziane w obydwu państwach i nie zostało wyraźnie wykluczone przez Umawiającą się stronę wnioskującą.

Artykuł 10

W wyniku złożenia wniosku o przekazanie wykonania decyzji Umawiająca się Strona wnioskująca traci prawo jej wykonania. Prawo to przysługuje jej ponownie dopiero w momencie, gdy Umawiająca się Strona, do której kierowany jest wniosek, powiadomiła o odrzuceniu wniosku, lub gdy dla Umawiającej się Strony, do której kierowany jest wniosek, przeprowadzenie egzekucji nie było możliwe.

Artykuł 11

Umawiająca się Strona, do której kierowany jest wniosek, zamyka postępowanie egzekucyjne jak najszybciej po otrzymaniu od Umawiającej się Strony wnioskującej powiadomienia o wydaniu decyzji, o podjęciu odnośnych środków lub o zaistnieniu innej okoliczności, w wyniku których wyegzekwowanie decyzji zostaje zawieszone lub decyzja traci swoją wykonalność.

Artykuł 12

1. Wniosek o przejęcie wykonania decyzji oraz wszelkie związane z tym powiadomienia przekazywane są w formie pisemnej. W tym celu dopuszcza się wykorzystanie wszelkich środków przekazu umożliwiających odbiór zapisu znaków alfabetycznych, włącznie z faksem.

2. Wymiana korespondencji następuje bezpośrednio między właściwymi władzami Umawiających się stron, których dane kontaktowe wynikają z raportów władz ds. rejestracji pojazdów (artykuł 3 ustęp 2). Dokumenty te zostaną przekazane przez wyznaczone władze centralne Umawiającej się Strony, jeśli dane kontaktowe właściwej władzy nie mogą zostać wywnioskowane z informacji zawartej w zdaniu pierwszym.

Artykuł 13

1. Do wniosku o przejęcie wykonania decyzji należy załączyć odpis decyzji oraz oświadczenie właściwej władzy Umawiającej się Strony wnioskującej, dokumentujące, że spełnione zostały przesłanki artykułu 6 ustęp 1 litery a)–c).

2. W miarę potrzeb Umawiająca się Strona wnioskująca dołącza do wniosku dalsze informacje, mające znaczenie dla przejęcia wykonania decyzji, ze specjalnym uwzględnieniem danych dotyczących szczególnych okoliczności związanych z popełnieniem czynu naruszającego przepisy, które to okoliczności wzięto pod uwagę przy wymierzaniu grzywny lub kary pieniężnej oraz o ile to możliwe z przytoczeniem zastosowanych przepisów prawa.

3. W przypadku gdy Umawiająca się Strona, do której kierowany jest wniosek, uważa informacje udzielone przez Umawiającą się Stronę wnioskującą za niewystarczające do wykonania Porozumienia, występuje o uzupełnienie informacji o niezbędne dane.

4. Do odnośnych dokumentów należy załączyć tłumaczenie na język urzędowy lub języki urzędowe Umawiającej się Strony, do której składany jest wniosek.

Artykuł 14

Właściwe władze Umawiającej się Strony, do której kierowany jest wniosek, informują właściwe władze Umawiającej się Strony wnioskującej o egzekucji orzeczonej grzywny lub kary pieniężnej, a w razie zaistnienia takiego przypadku, o niemożliwości wykonania decyzji.

Artykuł 15

Egzekucji podlegają: grzywna lub kara pieniężna oraz koszty postępowania poniesione przez Umawiającą się Stronę wnioskującą. Środki pieniężne z tytułu wykonania decyzji przypadają Umawiającej się Stronie, do której kierowany jest wniosek.

Artykuł 16

Umawiające się Strony rezygnują z wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów związanych z wykonywaniem przepisów niniejszego Porozumienia.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 17

1. Ogólnym zadaniem Komitetu Wykonawczego ustanowionego na mocy Konwencji z 1990 roku jest monitorowanie prawidłowego stosowania niniejszego Porozumienia. Postanowienia artykułu 132 Konwencji z 1990 roku stosuje się.

2. Ustanowiona Konwencją z 1990 roku Wspólna Władza Nadzorcza jest odpowiedzialna za wydawanie opinii w zakresie ochrony danych osobowych w odniesieniu do wspólnych aspektów, jakie wynikają ze stosowania niniejszego Porozumienia.

3. Na wniosek jednej z Umawiających się Stron, Komitet Wykonawczy może wydać postanowienie zmieniające kwotę wymienioną w artykule 6 ustęp 1 litera e).

Artykuł 18

Niniejsze Porozumienie stosuje się na terytorium Umawiających się Stron. Jednakże zgodnie z artykułem 138 Konwencji z 1990 roku niniejsze Porozumienie stosuje się w Republice Francuskiej tylko na europejskim terytorium państwowym Republiki Francuskiej, a w Królestwie Niderlandów tylko na europejskim terytorium Królestwa. Zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 Porozumienia o Przystąpieniu Królestwa Danii do Konwencji z 1990 roku niniejsze Porozumienie nie stosuje się do Wysp Owczych i Grenlandii.

Artykuł 19

1. Niniejsze Porozumienie stosuje się również do czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym popełnionych przed jej wejściem w życie.

2. Każde państwo w momencie składania swych dokumentów ratyfikacyjnych, przyjmujących lub zatwierdzających może oświadczyć, że niniejsze Porozumienie w jego przypadku i w ramach stosunków z tymi Umawiającymi się Stronami, które złożyły takie samo oświadczenie, stosuje się wyłącznie do czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym, popełnionych po jego wejściu w życie lub umożliwieniu jego stosowania.

Artykuł 20

1. Niniejsze Porozumienie wymaga ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjmujące lub zatwierdzające składa się rządowi Wielkiego Księstwa Luksemburga, który powiadamia o złożeniu wszystkie Umawiające się Strony.

2. Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie w pierwszym dniu drugiego miesiąca po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego przez państwa, dla których Konwencja z 1990 roku weszła w życie zgodnie z ustępem 1 akapit drugi Aktu Końcowego wymienionej Konwencji.

Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga powiadamia o dacie wejścia w życie wszystkie Umawiające się Strony.

Dla pozostałych państw Porozumienie wchodzi w życie w pierwszym dniu drugiego miesiąca po złożeniu ich dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego, najwcześniej w dniu, w którym Porozumienie o Przystąpieniu do Konwencji z 1990 roku lub Porozumienie o Współpracy z 1966 roku w danym państwie wejdzie w życie.

3. Każde państwo, które wprowadziło w życie Konwencję z 1990 roku w dniu złożenia swych dokumentów ratyfikacyjnych, przyjmujących lub zatwierdzających, może do momentu wejścia w życie niniejszego Porozumienia przy składaniu lub w późniejszym terminie, złożyć oświadczenie, że w państwie tym w ramach jego stosunków z państwami, które złożyły zgodne oświadczenie, stosuje się niniejsze Porozumienie. Oświadczenie to nabiera mocy obowiązującej w pierwszym dniu drugiego miesiąca po jego złożeniu.

Artykuł 21

1. Każda Umawiająca się Strona może przekazać depozytariuszowi wniosek dotyczący zmiany niniejszego Porozumienia. Depozytariusz powiadomi pozostałe Umawiające się Strony o tym wniosku.

2. Umawiające się Strony przyjmują jednomyślnie zmiany, jakie należy wprowadzić w niniejszym Porozumieniu.

3. Zmiany wchodzą w życie w pierwszym dniu drugiego miesiąca po dacie złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego.

Artykuł 22

1. Każde z państwo poda depozytariuszowi nazwy i adresy władz w rozumieniu artykułu 1, artykułu 3 oraz artykułu 11 ustęp 2 najpóźniej w momencie składania swych dokumentów ratyfikacyjnych, przyjmujących lub zatwierdzających.

2. Wykaz władz mogą, zgodnie z ustępem 1 i w drodze odstępstwa od artykułu 19 ustęp 1 zostać zmienione w drodze notyfikacji skierowanej do depozytariusza w dowolnym późniejszym terminie.

3. Depozytariusz powiadamia każdą z Umawiających się Stron o wyznaczonych władzach oraz późniejszych zmianach.

Artykuł 23

Do niniejszego Porozumienia mogą przystąpić wszystkie państwa, które przystąpią do Konwencji z 1990 roku.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie umocowani, podpisali niniejsze Porozumienie.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego ósmego kwietnia roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego dziewiątego, w jednym oryginale w języku angielskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim niemieckim, portugalskim i włoskim, przy czym każdy tekst jest jednakowo autentyczny. Teksty

w języku duńskim, fińskim, islandzkim, norweskim i szwedzkim, które dostarczone zostaną po podpisaniu, są na równi autentyczne.